

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἔτησιν Φράγ. 12.
 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησιν » 14.
 Διὰ τὰ δημόσ. ἔθ. δημοτ. γραφεῖα » 20.
 Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἔτησ. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.
 ΒΚΑΙΛΟΤΑΙ
 ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐγγίνει τὸν στίχον λεπτὰ 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

Τὸ ποσὸν τῆς προμηθείας 26,000 στατήρων διπύρου ἄρτου, περὶ ὧν ἡ ἀπὸ 16 Ἰουνίου ε. ε. εἰδοποιήσις τῆς Νομαρχίας περισφίζεται εἰς 4,000 μόνον.

Ἐν Ἐρμούπολει, τῇ 23 Ἰουνίου 1880.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Νομαρχίας Κυκλάδων).

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Ἀφ' ὁρέντα ἐνταῦθα).

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 2 Ἰουλίου. — Νέαι παραιτήσεις ἐγένοντο δημοκρατικῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων. Ὁ ἐν Βεζιέρη οἶκος τῶν φραγκισκανῶν παρεδίωθη· ὁ δὲ στρατὸς προσκληθεὶς εἰς βοήθειαν διεσκόρπισε τοὺς παραβιάσαντας τὸν οἶκον τούτον. Ἡ Γερουσία θέλει συζητήσει αὔριον τὴν ἀμνηστειάν. Ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς λέγει, ὅτι δὲν εἶναι τοῦ παρόντος καιροῦ νὰ ἀνακαλέσωσι τοὺς δολοφόνους, ἐνῶ ἐξορίζουσι τοὺς λειτουργοὺς τῆς Θεσσακίας. Ὁ κ. Ἰούλιος Σιμών θέλει πολεμήσει τὴν ἀμνηστειάν.

Τὸ «Διπλωματικὸν Μέλλον», νέα ἐφημερίς τοῦ κ. Ἀντωνίνου Πρασου, λέγει ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων θέλει χηρσιμεύσει ὡς βίσις, ὅπως ὄρισθῇ τὸ ἴσοσν τοῦ τουρκικοῦ δανείου, ὅπερ ὑπεῖλει ἡ Ἑλλάς νὰ πληρώσῃ. Θέλει δὲ πληρώσει ἡ Ἑλλάς ἀποζημίωσιν διὰ τὰ αὐτοκρατορικά φρούρια καὶ τὴν ἄλλην ἰδιοκτησίαν τὴν ἀνήκουσαν εἰς τὴν Τουρκίαν. Τὰ ἔξωρα θὰ ἐξακολουθήσωσιν ἀνήκοντα εἰς τοὺς Μουσουλμάνους. Ἡ δὲ ἀνεξίτηρσκεια θεωρεῖται ἀρκούντως ἐξοφλημένη ἀπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ συντάγματος. — Εἶναι δὲ ἀνακριθῆς ἢ εἰδήσις, ὅτι ἡ Πύλη διεμαρτυρήθη ἤδη κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς συνδιασκεψέως. Ὁ κ. Ρουστάν, ὑπουργὸς πληρεξούσιος τῆς Γαλλίας ἐν Τύνιδι, θέλει ἀντικαταστήσει τὸν κ. Τισσώ ἐν Ἀθήναις.

Ἑλληνικὸν δάνειον 6 0/0 442. Γαλλικὸν 5 0/0 119. 50. Τουρκικὸν 5 0/0 10.80. Συνάλλαγμα ἐπὶ Δουδίνου ἀπὸ τῆς 25 27.

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ, αὔθμερόν. — Ὁ ἐν Ῥώμῃ ὑπουργὸς πληρεξούσιος τῆς Τουρκίας Τουρχάνπεης, καταγωγῆς ὦν ἀλβανικῆς, περιμένεται ἐν Κωνσταντινουπόλει ὅπως συμμετάσχη τῶν πρὸς ἀναδιοργανώσιν τῆς Ἀλβανίης συνδιασκεψέων τῆς Πύλης. Μετὰ δὲ ταῦτα θέλει ἐπιφορτισθῇ εἰδικὴν τινα ἀποστολὴν διὰ τὴν Ἀλβανίαν.

Ἡ Πύλη ἀπεφάσισεν νὰ πρὸς τὸ Μαυροβούνιον νὰ ἀρνη-

θῇ τὴν παραχώρησιν τοῦ Δουλσίνου καὶ τῶν παραλίων μέχρι τοῦ Βουϊνα.

Ἡ Πύλη φαίνεται ὅτι ἀπεφάσισεν νὰ ἀντιστῆ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν δυνάμεων.

ΔΟΝΑΙΝΟΝ, αὔθμερόν. — Ὁ α' Ἡμερήσιος Τηλέγραφος λέγει, ὅτι ἐν περιπτώσει ἐνόπλου ἀντιστάσεως κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Πύλης, ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία θὰ ζητήσωσι τὴν ἐντολὴν τῶν δυνάμεων, ὅπως πέμψωσιν ἰσχυροὺς στόλους εἰς τὸ Αἰγαῖον καὶ τὸ ἀδριατικὸν πέλαγος.

ΑΘΗΝΑΙ, 23/5 Ἰουλίου. — Σήμερον κοινοποιηθήσεται ἡ ἀπόφασις τῆς Συνδιασκεψέως. Πολυάριθμοι ἀναφορὰ Μαυροβουνίων πρὸς τὸν Σουλτάνον ζητοῦσι τὴν σημαίαν τοῦ προφήτου καὶ κήρυξιν ἱεροῦ πολέμου κατὰ Ἑλλήνων καὶ Μαυροβουνίων.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 24/6 Ἰουλίου. — Ἡ Ῥωσσία προτείνει νὰ πέμψῃ στρατεύματα εἰς Ἡπειρὸν καὶ Θεσσαλίαν ἐὰν ὁ Ἀγγλικὸς στόλος μεταφέρῃ αὐτὰ συνεχέσει τῶν δυνάμεων. Ὁ Βασιλεὺς ἀνεχώρησε διὰ Κοπεγχάγην, Βερολίνον καὶ Βινένην.

Ἡ ἐν Σύρῳ Ἱερατικῇ Σχολῇ.

Ὡς προηγγέθη αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τῆς ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἰδρυμένης Ἱερατικῆς Σχολῆς ἤρξαντο σήμερον τὴν 9ην Π. Μ. ὥραν. Ἀκροατήριον πολυπληθές καὶ ἐκλεκτόν, οὐ μόνον ἐκ κυρίων ἀλλὰ καὶ ἐκ κυριῶν φιλομουσοτάτων, ἀπὸ πρῶτας εἶχε συγκεντρωθῆ ἕκει, ὅπως ἀκροαθῆ τῶν μαθητῶν, τῶν προωρισμένων διὰ τὴν ἐπίσημον ἀλλ' ἡμελημένην ἀτυχῶς καὶ ὑψηλὴν κοινωνικὴν θέσιν τοῦ ἱερέως, τοῦ διδασκάλου καὶ τελετάρχου τῶν ἱερῶν γραφῶν καὶ τῶν θείων μυστηρίων. Τούτων πάντων προεξῆρχεν ὁ Σ. Μητροπολίτης πρῶτον Εὐάνθης κ. Διονύσιος μετὰ τοῦ κλήρου καὶ τῆς Ἐπισκοπικῆς Ἐπιτροπῆς, ἔπειτα δὲ ὁ κ. Νομάρχης, ὁ κ. Γυμνασιάρχης μετὰ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων, ὁ κ. πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου, ὁ κ. Δήμαρχος, ἡ ἐφορία τῆς Σχολῆς καὶ ἄλλοι τῶν ἐπισήμων πολιτῶν.

Μετὰ τὴν συνῆθη ἱερὰν τελετὴν οἱ Ἱεροσπουδασταὶ ἐψάλλον διαφόρους ὕμνους, ἐμμελῶς καὶ ἀρμονικώτατα, καθ' ἃ ἐδιδάχθησαν παρὰ τοῦ μουσικοδιδασκάλου κ. Κυριακίδου, ἀποδείξαντες ὅτι τὸ οὐσιώδες τοῦτο μαθημα δὲν θεωρεῖται πάρεργον δι' αὐτοὺς. Βίτα ὁ κ. διευθυντῆς τῆς Σχολῆς κ. Μεθόδιος Παπαναστασάπουλος τὸν ἐναρκητήριόν του ἀπήγγειλε λόγον, ὡς θέμα λαβῶν

τὸν βίον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὃν διεξῆλθεν ἐν συνόψει ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ διώκτου τῆς Χριστιανικῆς πίστεως Σαύλου, καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ ὑπερμάχου καὶ κήρυκος αὐτῆς, καὶ κατέληξεν εἰς τὴν ἀφήγησιν τῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο πεπραγμένων ἐν τῇ Ἱερατικῇ Σχολῇ ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ Συλλόγου τῶν διδασκάλων, μετ' ἐπιλόγου πρὸς τοὺς Ἱεροσπουδαστάς, οἷς τὸν βιογραφηθέντα Ἀπόστολον ὑπόδειγμα προστησάμενος, προέτρεψεν αὐτοὺς νὰ μὴ ἀποβλέψωσιν εἰς τὰ βράκη τὰ περικαλύπτοντα τὸν ἡμελημένον καὶ καταπεφρονημένον κλῆρον τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς τὸν σκοπὸν δι' ὃν ἐν τῇ κοινῶνι ἐκλήθησαν, βέβαιοι ὅτι θὰ ἔλθῃ ἡμέρα, καὶ αὕτη ἴσως δὲν εἶνε μακρὰν, καθ' ἣν ἡ πολιτεία, ἢ συνεχῶς τὰ ἡλικιωμένα μέλη αὐτῆς ἐπιφάουσα καὶ ἀγνοοῦσα τὴν αἰτίαν τὴν ἐπάγουσαν αὕτη καθημέραν τσαῦτα δεινὰ, θὰ ἀνεύρῃ ἐξ ἄπαντος ὅτι μέγιστον μέρος τῶν κακῶν ὅσα αὕτη καθ' ἐκάστην ὑφίσταται προέρχεται ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῆς ἠθικῆς ἐκείνης, τῆς ἐγκρυστομένης ἐν τοῖς ἀκνωτοῖς θησαυροῖς τῶν θείων γραφῶν, ἧτις οὐδόλως ἢ ἀσθενῶς πως καὶ σπανίως ἐνηγεῖ ἐν τοῖς ὡσὶ τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας δι' ἑλλείψιν λογίων πνευματικῶν πατέρων καὶ μεμορφωμένων κληρικῶν. Μετὰ τοῦτο τρεῖς τῶν μαθητῶν ἐξητάσθησαν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Διευθυντοῦ εἰς τὴν Ἐκκλ. Ἱστορίαν, τὴν ἐρμηνείαν ψαλμῶν τινῶν καὶ τὴν Χριστιανικὴν ἠθικὴν. Εἶτα ἐξητάσθησαν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Βυαγγελينوῦ εἰς τὰ Ἑλληνικά. Ἐπειδὴ δὲ ὁ κ. Νομάρχης μετὰ τοῦ κ. Γυμνασιάρχου ἠθέλησαν νὰ ἐξετασθῶσι καὶ δύο μαθηταὶ τῆς γ' τοῦ Σχολείου τάξεως εἰς τὰ Ἱερά μαθήματα καὶ τὰ Ἑλληνικά, προσῆλθον καὶ δύο ἐκ τούτων, τῇ ἐκλογῇ τῶν ἀπαιτησάντων, καὶ ἐξητάσθησαν εἰς μὲν τὰ Ἱερά μαθήματα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ κ. Διευθυντοῦ, εἰς δὲ τὰ Ἑλληνικά ὑπὸ τοῦ διδασκάλου κ. Ἀργυράκη. Αἱ ἐντυπώσεις ὅς κατέλιπον τῷ ἀκροατηρίῳ οἱ ἐξετασθέντες δὲν εἶνε ἔργον ἡμέτερον νὰ τὸ ἐκθέσωμεν, διότι ἠθέλομεν χαρακτηρισθῆ ἴσως περιαιτολόγοι, καθὼ μετέχοντες τῆς διδασκαλίας τῶν μαθητῶν τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τούτου. Τοῦτο ἰδίως εἶνε ἔργον τῶν ἀρχῶν, αἵτινες αὐτήκοοι ἐγένοντο μάρτυρες τῆς ἐπιδόσεως τῶν μαθητῶν εἰς ὅσα ἐδιδάχθησαν, καὶ τῶν ἄλλων ἐντίμων συναδέλφων ἡμῶν, ὅσοι, εἴτε μόνοι αὐτοὶ εἴτε παρ' ἄλλων ἀκούσαντες, θέλουσιν ἐκθέσῃ τὰς ἰδίας κρίσεις περὶ τῆς προόδου τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τούτου. Τὸ ἐξῆς μόνον νομίζομεν ὅτι εἶνε καθῆκον ἡμῶν νὰ ἐκθέσωμεν, ὅτι τὰ μέγιστα ἀδικοῦσι τὰ ἐκπαιδευτήρια ταῦτα καὶ τοὺς τόσῳ φιλοπόνως καὶ φιλοτίμως ἐν αὐτοῖς διδάσκοντας, ἢ τε κυβέρνησις καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους, καταλιπόντες ταῦτα εἰς τὴν τύχην των, ἄνευ εὐρυχωρίας τῆς δεούσης, ἄνευ ἐγκαίρου πληρωμῆς τῶν διδασκάλων, (καθυστερεῖται δὲ αὐτοῖς ἤδη 14 μηνῶν μισθός) καὶ ἄνευ προνοίας περὶ τοῦ μέλλοντος τῶν ἐκ τῶν Ἱερατικῶν Σχολείων ἀποφοιτώντων. Δὲν ἐμνημονεύσαμεν δὲ ἐνταῦθα ὅτι εἶναι καθῆκον καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου νὰ προνοήσῃ περὶ τῶν Ἱεροσπουδαστῶν τούτων, διότι, διευθύνοντες ἤδη ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Μακαρίτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξάνδρου τὸ γραφεῖον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Σύρου, παρετηρήσαμεν ὅτι οἱ ἅγιοι Συνοδικοί, ὅταν μὲν τοῖς προτείνηται ὡς ἱερωθῆ Ἱεροσπουδαστῆς τις, ἢ τὸν ἀπαρρίπτουσιν ἢ πᾶσαν διαστροφὴν καὶ δυσκολίαν ἐμβάλλουσιν ὅπως μὴ χειροτονηθῇ, ὅταν δὲ τινὰ ἀγράμματον καὶ ἄξεστον, φαῦλον ἔχοντα τὸ παρελθόν, πολιτευόμενός τις τοῖς προτείνῃ, τοῦτον ἀνίπτους χεραὶ καὶ ἀπαρακαλύπτῃ τῇ κεφαλῇ εἰς πρεσβύτερον ἢ εἰς οἰκονό-

μον προχειρίζονται, ὡς οὐδὲν λογιζόμενοι τὰς διαμαρτυρίας τῆς Ἐπισκοπικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς κοινωνίας τὴν αποδοκιμασίαν. Ἐπειτα ἀπορεῖ ὁ Θεολόγος Βίμπρος, ὁ παραλύσας τὰ θέσμινα τῆς Ἐκκλησίας καὶ παραδώσας τὰ ἅγια τοῖς κυσί, ἀπορεῖ, λέγομεν, τί παθόντες οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἰδίως οἱ Μαντινεῖς διαμαρτύρονται ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων καὶ διαρρηγνύουσι τὰ ἱμάτια των ὅπως μὴ ἐπανεῖθῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν των, διότι θὰ τοὺς ἀναγκάσῃ νὰ παύσωσιν ὄντες Χριστιανοί. Συγγνώμην, φίλοι ἀναγνώσταί, διὰ τὴν παρέκβασιν ταύτην, διότι καθ' ἡμᾶς ἐθεωρήθη ἀναγκαῖα τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ ἐκ πείρας καὶ διέγνωμεν καὶ ἐπέισθημεν ὅτι οἱ σημερινοὶ Δεσποτάδες, χαίρουσι μᾶλλον ὑπὸ ἀγράμμάτων καὶ ἀπαιδευτῶν κληρικῶν, διὰ τὸ ψοφοδεῆς καὶ χαμερπές τοῦ χαρακτῆρός των, περιστοιχοῦμενοι, ἢ ὑπὸ κληρικῶν λόγῳ καὶ ἔργῳ δυναμένων νὰ ἀντιστῶσιν εἰς τὰ ἔκθεσμα καὶ ἔκνομα αὐτῶν βουλευμάτα. Διὰ δὴ τοῦτο καὶ τὰ Ἱερατικά Σχολεῖα καταπολεμοῦσι, μηδεμίαν τῶν μονῶν ἐκβιάζοντες νὰ συνεισφέρῃ ὑπὲρ αὐτῶν, οὔτε αὐτοὶ, καθ' ἣν ἔχουσιν ὑποχρεώσεις, συνεισφέροντες καὶ τοὺς ἀπὸ τούτων ἀποφοιτῶντας ἀποδιοπομποῦνται, διότι θέλουσιν αὐτοὶ νὰ ἀρχώσιν ἀναύδων καὶ ἀφώνων ἱερώων, παρά νὰ ὑπουργῶσιν αὐτοῖς εὐάγωγος καὶ εὐμαθεῖς κληρικοί, καὶ ἱταμοὶ τῶν πράξεων αὐτῶν ἐξελεγκταὶ καὶ καταγγελεῖς. Ἄρα ἡ μόρφωσις τοῦ κλήρου καὶ ἡ ἀποκατάστασις αὐτοῦ εἶναι ἔργον τοῦ ἔθνους, καὶ οὐχὶ τῶν ἀγίων Ἀρχιερέων, ὧν τῆς συγγνώμης εἴθε τύχοιμεν, τάληθῆ εἰπόντες καὶ τὴν ἐθελοκακίαν αὐτῶν ἐξαγγείλαντες.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Εὐχαριστοῦμεν τῇ συναδέλφῳ ἁΠατρίδι τῇ τὰς χεῖρας διασχούσῃ καὶ ἀποτρεψίσῃ τὸν σεβαστὸν συμπολίτην της τοῦ νὰ δημοσιεύσῃ τὴν αἰσθητοτάτην ἀπάντησίν του καθ' ἡμῶν. Ἡ εὐχαριστίς ἡμῶν αὕτη ἠθέλην ἦνε θερμότερα, ἐὰν ἡ συναδέλφος, γενομένη ἤδη ἐπιμηθεὺς, ἐγίνετο πρότερον προμηθεὺς, διδάσκουσα τὸν σεβάσμιον κατ' αὐτὴν γέροντα νὰ μὴ ὑβρίσῃ τοὺς γράψαντας ἀπλῶς εἰδύσιν, σκανδαλώδους μὲν περιστατικοῦ, ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης δὲ ἢ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀστυνόμου ἀποδειχθέντος μηδαιμίου καὶ ἀσημάντου. Ὄφειλε καθ' ἡμᾶς ἡ συναδέλφος νὰ συμβουλευθῇ αὐτῷ αἰγῆν, διότι ὁ ὑβριστικὸς τρόπος μεθ' οὗ ἔγραψε περὶ ὑποθέσεως ὅλως ἀσχετοῦ πρὸς τὸ ἀτομόν του, πάντως ἠθέλην ἐξηγηθῆ ὡς συναίσθησις συνοχοῆς. Τέλος ἡμεῖς δὲν ἐπεθυμοῦμεν ἐξ ἀρχῆς οὐδένα νὰ δυσσαρεστήσωμεν, καὶ δὲν ἠθέλομεν δυσσαρεστήσῃ καὶ τὸν σεβαστὸν συμπολίτην τῆς ἁΠατρίδος, ἐὰν δὲν προεκαλούμεθα.

Ἐκεῖνο δὲ ὅπερ δι' ἡμᾶς ἀποβαίνει ἀκατανόητον εἶνε πρῶτον μὲν τὸ ὅτι ἡ συναδέλφος ἐπιμένει νὰ λέγῃ ὅτι ἡδικήσαμεν προφανῶς τὸν σεβαστὸν συμπολίτην της, ὅπερ λογικῶς εἶνε ἰσχυρισμός ἀφ' ἑαυτοῦ καταπίπτων· διότι ἄλλως, ἐὰν ἡ δικαία ἄμυνα θεωρῆται κατὰ τὴν ἁΠατρίδα προφανῆς ἀδικημα, ἢ ἀδικος ἐπίθεσις, καὶ μάλιστα ἡ διὰ χαλεπῶν ὕβρεων καὶ ὀνειδισμῶν, πάντως ἠθέλην ἐπέγῃ ἐν τῇ νομολογίᾳ νομίμου δικαιώματος ἐξάτηκσιν· καὶ δεύτερον, ὅπερ ἀρκετὰ λυπηρὸν, τὸ νὰ ὑπολαμβάνῃ ἡμᾶς τόσον ἀπλοῦς ὥστε νὰ θελῃ νὰ μᾶς πείσῃ ὅτι ὁ εὐγενὴς ὑβριστῆς, γράφων κατὰ τῶν συντακτῶν τῶν ἐφημερίδων τῶν ἀναγοσφασῶν τὴν περὶ τῶν ἀιαθέματισμένων ὄστων εἰδήσιν, δὲν ἐνόησε ὅτι προσβάλλει ἡμᾶς διὰ τῶν φράσεων, δολοφόροι καὶ

οὐτιδακοὶ καὶ τόσα ἄλλα, ἀλλὰ τὸν ἕτερον τῶν συντακτῶν. Οὐχ ἦτον ἡμεῖς φρονούμεν, ὅτι καὶ ἂν συμφωνήσωμεν μετὰ τῆς συναδέλφου ὡς πρὸς τοῦτο, πάλιν δὲν τῇ ἐπετρέπετο νὰ δεχθῆ εἰς τὰς στήλας αὐτῆς τὴν ὑβριστικὴν ἐκείνην τοῦ Α. διατριβὴν, ἣ δεχομένη αὐτὴν νὰ συναγανακτῆσθαι μετ' ἡμῶν διὰ τὸ ἄδικον τῆς ἐπιθέσεως, καὶ νὰ σώτῃ καὶ τὸν σεβαστὸν *gloria* τῆς τῶν συνεπειῶν τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὰ ἔωλα ἐκείνα καὶ ἀνάρμοστα εἰς στόμα καὶ κοινωνικὴν θέσιν σεβαστοῦ γέροντος. Ἄλλως, ἀφοῦ ἀπαξ ἡ «Πατρίς» κατεδέξατο νὰ γείνη ὄργανον νὰ ὑβρισθῶσιν αἱ συναδέλφοι αὐτῆς, διὰ τί τάχα καὶ ἤδη νὰ μὴ καταδεχθῆ τὸ τοιοῦτον, ἢ ἠθέλησεν ἴσως νὰ μᾶς εἴπῃ, ὅτι «ὁ σεβαστὸς φίλος μου, ἤθελε νὰ σᾶς δώσῃ μιὰ *τρομπουνά*, καὶ ἐγὼ ἐκράτησα τὰ χεῖρα του, ἐπομένως εἰς ἡμᾶς χρεωστικῆ τὴν ζῶν σας». Ἄν διὰ τοῦτο μᾶς ἔδωκεν ἤδη τὴν εἰδήσιν, τὴν εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ καρδίας, διότι ἀληθῶς καὶ ἡμεῖς δὲν ἐπεθυμοῦμεν νὰ ταράττωμεν τὴν ἡσυχίαν τοῦ *οἰκουροῦ* γέροντος, εἰς θν, ἄλλως, ἐν ἐξηκολούθει πλῆττων ἡμᾶς τοῖς ὀνειδέσιν, ὀλίγα καὶ τομὰ ἐμέλλομεν νὰ γράψωμεν, ἐπιλέγοντες, *σαϊδέσθητι τὸ σὸν γῆρας, ὦ γέρον, καὶ σαυτοῦ φειδόμενος παῦσαι ἀσχημονῶν, δίδου σκληρόν σοι πρὸς κέρτρα λακίτζειν*.» Εἰς ταῦτα δὲ καὶ μόνον ἠθέλομεν ἀρκεσθῆ, διότι ὁ περαιτέρω ἀγὼν ἐπὶ ὑποθέσεως τοιαύτης φύσεως, εἶνε καὶ νὰ ἦνε ἐμελλεν ὁ πάντων ἀνοσιώτατος ἀγὼν καὶ ὁ μᾶλλον αἰσχιστος!

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἤρξαντο αἱ ἐξετάσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐκπαιδευτηρίου, τοῦ διευθυνομένου παρὰ τοῦ κ. Ἰωάννου Οἰκονόμου, ἐνώπιον ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου καὶ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, ἣς προεξῆρχον αἱ ἀρχαὶ τοῦ τόπου. Τὸ ἐκπαιδευτήριον τοῦ κ. Οἰκονόμου ἠρέμα καὶ κατὰ τάξεις προβαίνειν εἶχε προσθέσῃ ἤδη καὶ Γυμνασιακὴν τάξιν, ἣν ἐδίδαξαν οἱ καθηγηταὶ κ. κ. Μαρῖνος, Φιλᾶκης καὶ Παπαγεωργίου. Οἱ μαθηταὶ οἱ τὴν Κυριακὴν ἐξετασθέντες δὲν ἐπαρουσίασαν ἐπίπλαστον τινα καὶ ἐπιπόλαιον περὶ τὰ μαθήματα, ἅτινα ἐδιδάχθησαν, μάθησιν, οὐδὲ ἐπιζητήθη παρ' αὐτῶν πολυμαθείας ἐπίδειξις. Βγίνωσκον ἀκριβῶς καὶ μετὰ συνειδήσεως ὅσα ἔπρεπε νὰ γινώσκωσι καὶ ἐσκεμμένως ἀπεκρίνοντο εἰς τὰς γινόμενάς αὐτοῖς ἐρωτήσεις, πείθοντες τὸ ἀκροατήριον ὅτι ἀπεταμίευσαν ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν ἐπαρκῶς τὰς γνώσεις, ὅσαι ἀπαιτοῦνται ὅπως προαχθῶσιν εἰς ἀνωτέρας τάξεις. Ὅμοια ἦσαν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων καὶ τῶν ἄλλων τάξεων, καὶ δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορά ἴσως καθ' ἣν λαμβάνομεν ἀφορμὴν νὰ ἐπαινέσωμεν τὸ ἐκπαιδευτήριον τοῦτο, οὐτινας ἡ πρόδος ὁμολογουμένως ἀρείεται ἀμέσως μὲν εἰς τὴν φιλοπονίαν τῶν διδασκάντων, ἐμμέσως δὲ εἰς τὴν ἀγρυπνῶν καὶ φιλότιμον ἐπιμέλειαν τοῦ διευθύνοντος τὸ ἐκπαιδευτήριον τοῦτο κ. Οἰκονόμου, ὧ ἀπὸ καρδίας ἐπὶ πᾶσι τοῦτοις συγχαίρομεν.

— Παρεκλήθημεν παρὰ τοῦ κ. Πέτρου Καρδαμίτση νὰ δημοσιεύσωμεν ὅτι ἀπὸ Α. Ἰουλίου ε. ε. μόνον οἱ ἐκδόται ἐφημερίδων, ὅσοι ἐγγράφως ὑπ' αὐτοῦ προσκληθῶσι νὰ πέμπωσι τὸ φύλλον των, δικαιοῦνται νὰ ζητῶσι παρ' αὐτοῦ συνδρομὴν. Ἐπομένως ὅσοι πέμπουσιν αὐτῷ φύλλον ἄνευ τοιαύτης ἐγγράφου παραγγελίας του, δὲν δικαιοῦνται νὰ ἀπαιτῶσι συνδρομὴν παρ' αὐτοῦ.

— Ἐάν παραστῆ ἡ ἀνάγκη, γράφει ἡ «Μέριμνα», τῆς ταχείας καταλήψεως τῶν παραχωρηθέντων μερῶν ἢ κυβερνήσεως θὰ συγκροτήσῃ τακτικῶν μὲν στρατῶν ἐκ τεσσαράκοντα χιλιάδων ἀνδρῶν καὶ ἐθνοφυλακῶν ἐξ εἰκοσι χιλιάδων διὰ τὰς ἐσωτερικὰς χρεῖσας τοῦ κράτους. Κατὰ τὸ σχέδιον τῆς κυβερνήσεως, ὁ συγκροτηθῆσόμενος στρατὸς θ' ἀποτελεῖται οὕτως:

Πεζικοὶ, 30 πλήρη τάγματα ἐκ 4 λόγων. Ἐκατὸς τῶν

ὁποίων θὰ περιλαμβάνῃ 258 ἄνδρας. Ἐν συνόλῳ ἡ δύναμις τοῦ πεζικοῦ θ' ἀναβιβασθῆ εἰς 30 χιλιάδας ἀνδρῶν. — Ἰππικόν. Εἰς τὰς μέγροι τοῦδε 5 ἱλας θὰ προστεθῶσι καὶ 3 ἑταίροι ἐν ὄλῳ 8, ἐκάστη τῶν ὁποίων θὰ ἀριθμῆ 250 ἄνδρας. Ἐν συνόλῳ τὸ ἰππικόν θ' ἀναβιβασθῆ εἰς 1500 ἄνδρας. — Πυροβολικόν. Ἡ δύναμις αὐτοῦ θ' αὐξήσῃ εἰς 5 1/2 χιλιάδας ἀνδρῶν διὰ τῆς προσθήκης καὶ ἄλλων πυροβολαρχιῶν. — Μηχανικόν. Τὸ σῶμα τοῦτο θ' ἀποτελεσθῆ ἐκ δύο πλήρων ταγμάτων, ὧν ἕκαστον ἐκ χιλίων ἀνδρῶν. — Νοσοκόμοι. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν αὐξήσῃ εἰς 1000 ἄνδρας. — Χωροφυλακῆ. Ἡ δύναμις αὐτῆς ἀνερχομένη ἤδη εἰς 2,000 μόνον ἄνδρας, ἀναβιβασθῆσεται εἰς 6,000.

— Ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν τὴν Κυριακὴν (18 τ. μ.) παρέστη εἰς τὴν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ ναῶ τοῦ Λονδίνου δοξολογίαν, τὴν δευτέραν ὃ ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν ἐπιτροπᾶς τῶν ἐν Λονδίῳ, Λιβεραπόλη καὶ Μαγχεστρία Ἑλληνικῶν κοινοτήτων. Ἀπαντῶν εἰς τὸ προσφώνημα τῆς ἐν Λονδίῳ κοινότητος, εἶπεν ὅτι ἔχαιρε βλέπων περὶ αὐτὸν τέκνα τῆς Ἑλλάδος, καὶ τέκνα τρέφοντα τοσαύτην πρὸς τὴν μητέρα ἀγάπην, ὅτι μόνον μέλημα αὐτοῦ, μόνος σκοπὸς τῶν προσπαθειῶν του ἦτο ἡ Ἑλλάς, ὅτι ἡ χώρα, ἣς ἄρχει, καίπερ γεωγραφικῶς μικρὰ, ἦν μεγάλη ὡς ἐκ τῶν ἀρχαίων ἀνακμήσεων καὶ τῆς ἐπιρροῆς τῶν ἀπανταχοῦ γῆς Ἑλλήνων καὶ ὅτι ἄσμενος εἶδεν ἐν τίνι μέτρῳ ἀπολαύουσιν οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ Ἕλληνας τοῦ σεβασμοῦ τῶν Ἀγγλῶν συμπολιτῶν των. Τὴν παρελθ. Πέμπτην ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐγευματίσεν ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ κόμητος Γράμβιλλ.

— Ἡ συνδιάσκεψις τῶν ἐν Βερολίῳ πρέσβων συνῆλθεν εἰς τελευταίαν συνεδρίασιν τὴν παρελθ. Πέμπτην ὅτε ἐκηρύχθη καὶ ἡ λήξις αὐτῆς. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην ἐπεκυρώθη ὀριστικῶς, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἔτυχε τῆς ἐγκρίσεως τῶν οἰκειῶν κυβερνήσεων, ἡ ἀπευθυνομένη εἰς τὰ δύο ἐνδιαφερόμενα κράτη διακοινώσις τῶν δυνάμεων, ἣτις ἐστὶ κοινὴ (collective). Ὁ τύπος οὗτος τῆς ἀνακοινώσεως προετιμήθη τοῦ τῆς ὁμοιομόρφου (identique), ἀλλ' ἰδίως παρ' ἐκάστης δυνάμεως, ὡς ἐμφανῶν σύμπραξιν αὐτῶν στενοτέραν καὶ ἀποφασιστικωτέραν. Εἶνε δὲ τὸ ὕψος τοῦ ἐγγράφου ἐπιτακτικόν, χαρακτηρίζον τὴν νέαν ὀρθοσίαν ὡς ἀπόφασιν τῶν δυνάμεων, εἰς ἣν καλοῦνται Ἑλλάς καὶ Τουρκία, ἵνα προσχωρήσωσι. Ταῦτα κατὰ τὴν α' εἴραυν.

— Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀφᾶρος τοῦ Βισπόρου δημοσιεύει τὴν ἐξῆς ἐκ Βερολίνου σπουδαιότατην εἰδήσιν ἐξ ἰδιωτικῆς πηγῆς προερχομένην. «Ἡ συνδιάσκεψις δὲν θὰ διαλυθῆ πρὶν ἢ ἡ Πύλη ἀπαντήσῃ εἰς τὴν γενομένην αὐτῇ ἀνακοινώσιν περὶ τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως· καὶ ἂν μὲν ἡ Πύλη ἀποδεχθῆ τὴν ἀπόφασιν ταύτην καὶ ἡ ἀποδοχὴ αὐτῆς ἐκδηλωθῆ διὰ πραγμάτων, ἡ ἐντολὴ τῆς συνδιασκέψεως θέλει λήξει· ἄλλως ἡ συνδιάσκεψις θὰ συνέλθῃ καὶ αὖθις, καὶ ἡ Γαλλία θὰ ὑποβάλλῃ, ὡς λέγεται, εἰς αὐτὴν πρότασιν τινα, ἀφορῶσαν βεβαίως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς συνδιασκέψεως». Ἐάν ἡ εἰδήσις αὕτη ἦναι ἀληθῆς, οὐδένα βεβῶως διαλαυθάνει ἡ μεγάλη αὐτῆς σπουδαιότης καὶ ἡ κρίσιμος θέσις, εἰς ἣν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ περιήρχετο ἡ Ἰ. Π. Πύλη.

— Ὁ κ. Βράϊλας εἶπε πρὸς τὸν ἀνταποκριτὴν τοῦ «Λοῦδ τῆς Πέστης». «Περὶ πλείστοι ποιούμεθα τὴν εὐμενῆ συναινέσιν τῆς Αὐστρουγγαρίας. Οὐδέποτε ἀμφισβᾶλλομεν περὶ τῶν συμπαθειῶν τῆς, ἀλλ' ἡ ἐνεστῶσα αὐτῆς πολιτεία, τεκμηριούσα ἐν κρίσιμῳ στιγμῇ πλήρη ἀμνησίαν προθέσεων, εἶναι τόσῳ μᾶλλον ἐμφαντικῆ, ὅσῳ θ' ἀποδείξῃ τοῖς Τούρκοις ὅτι ἡ προτεινομένη γραμμὴ εἶναι ἡ μόνη συμφέρουσα εἰς τὰ δύο κράτη καὶ ἐξασφαλιζούσα τὴν ἐν Ἀνατολῇ εἰρήνην. Ἡ ψῆφος τῆς Αὐστρουγγαρίας, ἣτις ζῶηρότατον ἐπεδείξατο πάντοτε ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς

Τουρκίας, θ' ασκήση τὴν θέουσαν ἐπιρροὴν ἐν Κων/πόλει, θὰ παρακινήσῃ τοὺς ὀθωμανοὺς πολιτικοὺς νὰ ἐκτιμῶσι καλῶς τὴν θέσιν τῶν πραγμάτων καὶ θ' ἀποδείξῃ τῇ Πύλῃ ὅτι ἡ ζήτουμένη παρ' αὐτῆς θυσία ἦν ἀπαραίτητος ἐν τῷ ἴδιῳ της συμφέροντι. Ὁ κ. Βράιλις δείκνυται λίαν περιχαρῆς, ἐπὶ τῇ ἄξει τοῦδε πορείᾳ τῆς συνδιασκέψεως καὶ ἐλπίζει νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Βιέννην περὶ τὰ τέλη τῆς ἐβδομάδος. Κηρύττει ὅτι οἱ περὶ τῶν ἐξοπλισμῶν τῆς Ἑλλάδος σῆμαι εἶναι λίαν ὑπερβολικαί. Προσκαλοῦνται μὲν οἱ ἐφεδρῶν, λέγει, ἀλλὰ κατὰ τοὺς συνήθεις κανόνας τοῦ Ἑλληνικοῦ νόμου. Μετὰ τῶν ἐφεδρῶν ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς συμποσοῦται εἰς 36.000 ἄνδρας. Τάγματά τινα πέμπονται εἰς Κέρκυραν, ὅπως ὦσιν ἔτοιμα ν' ἀποδώσιν εἰς Ἡπειρον, ἐὰν κριθῇ ἀναγκαία ἡ κατοχὴ τοῦ ἐπιδικασθησομένου τῇ Ἑλλάδι χώρου.

— Ἡ «Βακὴτ» ἀναφέρουσα ὅτι οὐδεμία ἐλήφθη νεωτέρα εἰδήσις περὶ τῆς βερολινείου συνδιασκέψεως, παρατηρεῖ ὅτι πάντες οἱ εὐδιάκριτοι καὶ φιλοδίκαιοι κατακρίνουσιν ὡς ἄδικον τὴν ἀπόσπασιν δύο βιλαετιῶν πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν μεθοριῶν.

— Ἡ «Χακικὰτ» θεωρεῖ τὰς ἀποφάσεις τῆς βερολινείου συνδιασκέψεως ὡς συντελοῦσας εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Βορρᾶ καὶ ἀντιστρατευομένας πρὸς τὰ τῆς Βυρώπης καὶ πρὸς τὰ τῆς Πύλης. Ἡ Βυρώπη θὰ κατανοήσῃ ὅποια τινὰ ἐξυπρέτησε συμφέροντα, θταν ἡ ἀπίλπισμένη ἀντίστασις τῶν ἁλβανῶν μεταδοθῇ ἐν τοῖς πέριξ· δυσχερὲς δὲ τὸ ἀποφανθῆναι ἐὰν θὰ μετανοήσῃ ἢ μὴ ἐπὶ τῷ τοιοῦτῳ ἔργῳ.

— Ἡ δὲ «Χαβαδίς» ἀγγέλλει κατὰ θετικὰς πληροφορίας, ὅτι ἡ Πύλη ἐπανελάβε τὴν διαμκρτύρησιν αὐτῆς ἐπὶ ταῖς ληθθείσας ἀποφάσει τῆς συνδιασκέψεως. Τοῦτο δίκαιον θεωρεῖ ἡ ἐφημερὶς αὕτη, διότι παραχωροῦνται τοσοῦτον εὐσεβῆ καὶ εἰς κράτος μὴ ἐμπόλεμον καὶ πάντασι ἡγετώμενον. Πλὴν τούτου, προστίθῃσιν ἡ «Χαβαδίς», γεννᾶται καὶ ἕτερον ζήτημα, τὸ τῆς ἀντιστάσεως τῶν ἁλβανῶν. Ὡστε, ἐπάγεται ἡ ἐφημερὶς αὕτη, διὰ τῆς πολιτικῆς αὐτῆς ἡ Βυρώπη, ἢν ὄθην ἠσπάσατο πρὸς παρακώλυσιν τῆς αἰματοχυσίας καὶ πρὸς ἐπίλυσιν τῶν ὑφειστώτων ζητημάτων, οὐ μόνον δὲν περιφρουρεῖ τὴν ζωὴν τῶν ὀθωμανῶν, ἀλλὰ καὶ παρασκευάζει αἰματηρὰν τραγωδίαν.

— Ἡ «Χακικὰτ» ἐπισείουσα τὸ ἁλβανικὸν μαρομολύκειον λέγει ὅτι φοβερός θὰ ἐπέλθῃ πόλεμος μεταξὺ ἁλβανῶν καὶ Ἑλλήνων, καὶ ὅτι ἡ Αὐστρία, ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ῥωσσία θὰ παρακώλυσαι πάντα σπινθῆρα δυνάμενον νὰ μεταδοθῇ ἐξ Ἑλλάδος εἰς τὴν ἁλβανίαν, ἥτις μεταβληθήσεται εἰς πεδῖον αἰματοχυσίας, ἔνεκα τῆς ἐνδεχομένης ἐπιθέσεως τῶν Μαυροβουγιῶν, τῶν Σέρβων, τῶν Μακεδόνων καὶ λοιπῶν. Τὸ τουρκικὸν φύλλον ἐλπίζει ὅτι δὲν θὰ περιφρονηθῇ ὁ λόγος τοῦ Γράμβιλλ, εἰπόντος ὅτι μηδεμία πῆσις δέον νὰ ἀσκήθῃ ἐπὶ τῶν ὀθωμανῶν κατοίκων, τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκχωρηθσομένων μερῶν, ἐὰν οἱ κάτοικοι οὗτοι εἰσὶν ἐπαρκεῖς πρὸς διαταραξίν τῆς ἡσυχίας.

— Ἡ ἡμεπίσμος ἐφημερὶς «Fremdenplatt» λέγει· «Παρήλθον οἱ χρόνοι καθ' οὓς αἱ τουρκικαὶ ἀπειλαὶ ἐποιοῦν αἰσθησιν εἰς τὴν Κυρώπην. Ἡ Τουρκία ἑαυτὴν καὶ μὲνιν θὰ βλοψῇ ἐὰν ἀποκρούσῃ τὴν παρεμβασιν τῆς Βυρώπης καὶ ἀρνήσῃ τῇ Ἑλλάδι τὰ σύνορα, ἅπερ αὐτὴ ἡ Κυρώπη ὤρισε πανηγυρικῶς». Καὶ ἡ ἐν Βερολίνῳ ἡμεπίσπουος «Βόρειος Γερμανικὴ Γενικὴ Ἐφημερὶς» λέγει ὅτι ἡ συνδιασκέψις ἀπέτεινεν ἥδη ἐπιστημον παραίτησιν πρὸς τὴν Τουρκίαν, καὶ ὅτι ἡ ἀποφασίς αὐτῆς δέον νὰ ἐκτελεσθῇ ακριβῶς, εἰ δὲ μὴ αἱ δυνάμεις αὐταὶ θὰ προνοήσωσιν οἰκίθην περὶ τῆς ἐκτελέσεως. Ἡ δὲ «Νέα Ἡρωσικὴ Ἐφημερὶς» βεβαίως ὅτι αἱ δυνάμεις περιᾶπτουσιν εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐκτελέσεως μεγίστην σφ

μαντικότητα, ἀπὸ τοῦδε δὲ Γαλλία, Ἀγγλία καὶ Ἰταλία εἶναι πρὸς ἀλλήλας σύμφωνοι νὰ ἐξαποστείλωσι τοὺς στόλους αὐτῶν πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς Ἑλλάδος.

— *Οἱ μηδερισταί.* — Τὸ ἐν Ῥωσσίᾳ ἐπανοστατικὸν κομητάτον, ὅπερ ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἐφαίνετο ἡσυχάζον, ἤρξατο ἀναφανόμενον πάλιν καὶ προβαίνειν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἀρχικοῦ αὐτοῦ σχεδίου μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸ μυστηριότητος καὶ σταθερότητος. Δύο τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἅτινα παραβάντα τὸν ὄρκον αὐτῶν προέβησαν εἰς ἀποκαλύψεις, ἐπενεγκούσας τὴν σύλληψιν καὶ τιμωρίαν πολλῶν ἐταίρων τοῦ κομητάτου ἐτιμωρήθησαν.

Ὁ εἰς τούτων ὀνόματι Σάρωφ, ὅστις λέγεται ὅτι ἀπεκάλυψεν εἰς τὴν μυστικὴν ἀστυνομίαν τὸ γραφεῖον τοῦ ἐπανοστατικοῦ τύπου καὶ τὸ τυπογραφεῖον, ἔνθα ἐξετυπόνοντο τὰ ἐπανοστατικά φύλλα, ἐμαχαιρώθη ἐν τῇ πλατείᾳ ὑπὸ ἀγνώστου χειρὸς καὶ ἐξέπνευσεν αὐθωρεῖ· ὁ δὲ ἕτερος ὀνόματι Πολοσῶφ, ὅστις εἶχε κάμει τὰς ἀποκαλύψεις, δι' ὧν ὄδηγηθέντες συνέλαβον καὶ κατεδίκασαν τοῦ ἐπανοστατῆ τῆς Ὀδησοῦ, ἐμαχαιρώθη ἐπίσης, ἀλλὰ δὲν ἐφρονεῦθη, ἡ πληγὴ του ὅμως εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνος.

TRANSATLANTIC FIRE INSURANCE COMPANY OF HAMBURG.

Κεφάλαιον 70,000,000 Μάρκων

τούτέστι

Τριῶν καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλ.
συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀντασφαλειῶν.

Οἱ ὑποφαινόμενοι εἰδοποιῶμεν τοὺς Κυρίους κτηματίας καὶ ἐμπόρους τῆς πόλεως ταύτης, ὅτι :

Ἐνατέθη εἰς ἡμᾶς τὸ πρακτορεῖον τῆς ἐν Ἀμβούργῳ τῆς Γερμανίας «**ΥΠΕΡΑΤΛΑΝΤΙΚΗΣ ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ**», καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς Δις Φεβρουαρίου ε. ε. ἐδέχθημεν καὶ δεχόμεθα Ἀσφαλείας κατὰ τῶν κινδύνων τοῦ πυρὸς ἐπὶ οἰκοδομῶν καὶ ἐμπορευμάτων μὲ τὰ σύνθημα δικαιώματα τῶν λοιπῶν Πυρασφαλειῶν.

Ἡ Ἐταιρία αὕτη ἱκανοποιεῖ ἀκριβῶς καὶ προθύμως δι' ἡμῶν πάσαν ἰσπ' αὐτῆς ἀπαιτήσιν.

Ἡ Ἐταιρία αὕτη δέχεται τὴν διακανόνισιν τῶν διαφορῶν (ἐὰν ἐγερθῶσι τοιαῦται μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων) διὰ διαιτητῶν ἐκλεχθησομένων παρ' ἡμῶν καὶ τοῦ ἀσφαλισθέντος.

Περαιτέρω πληροφορία δίδονται ἐν τῷ ἡμετέρῳ γραφεῖῳ.

Σύρος τὴν 30 Ἰανουαρίου 1880.

Οἱ Πράκτορες

C. KLEBE & Co.

Ἡ κατὰ τὸ Παισιλύπον εὐρυχωροτάτη **ΟΙΚΙΑ** μετὰ τοῦ **ΚΗΠΟΥ** τῶν κληρονόμων Ματθαίου Μπαρμπίνου, ἔνθα ἦτο τῶς τὸ Γαλλικὸν Προξενεῖον **ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ** ἀπὸ τὴν 11/23 Ἰουλίου ε. ε. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνοικιάσωσιν αὐτὴν ἄς διευθυνθῶσιν εἰς τὸν κ. Ἄντ. Καρβῶνην. Παρὰ τοῦ ἰδίου ἐνοικιάζονται καὶ τρεῖς ἐξοχικαὶ οἰκίαι, κείμεναι εἰς θέσιν Ποσειδωνίας (Δελλαγράφαια) πλησίον τῆς Θαλάσσης.